

Redactionsforandring — deels at Bestemmelserne selv ikke ere ganske hensigtsmæssige. Naar der optages Laan til Præstegaardsbygningen, skal dette efter Udkaftets Bestemmelse hvile paa det specielle Embede og den specielle Embedsmand, saalænge samme Mand sidder i samme Embede, men gaaer derimod over paa Lønningsfonden, naar han forlader Embedet, og der er aabnet Udsigt til, at muligviis skulle Laan, selv medens samme Mand bliver i Embedet, ved Lovgivningsmagtens Samtykke overføres paa Lønningsfonden. Vi have fundet det meget uheldigt, at Lovgivningsmagten skulde indblandes i Spørgsmaal om Lønningsfonden skal overtage et Laan for den enkelte Embedsmand eller ikke; og hvad angaaer Hovedbestemmelsen, saa finde vi deels, at den er for haard for den Embedsmand, der tilfældig sidder i Embedet, paa den Tid da Laanet stiftes, medens det letter de efterfølgende i Embedet, der jo ogsaa have Nytte af; hvad der tidligere er foretaget ved Præstegaarden, og deels finde vi det at være for meget underkastet Tilfældigheder, hvad der saaledes kommer paa Lønningsfonden, thi det berører paa den hurtigere eller langsommere indtrædende Befordring af den Præst, der har optaget Laanet. Sdet vi altsaa gaae ind paa den Tanke, der forekommer os at have ligget til Grund for Udkaftet, at Byrden skal for den større Deel falde paa Lønningsfonden, men ogsaa for en Deel paa Embedet og Embedsmanden, og det saaledes, at den, der stifter Laanet, er interesseret i den nødvendige Sparommelighed, idet Udgiften ogsaa falder paa ham selv, ere vi komne til det Forslag, vi have stillet. Vi havde først tænkt paa en anden Udvej, men den høitærede Ministre gjorde os i en Conference opmærksom paa, at vi der ikke havde truffet ganske det, vi vilde. Vi havde vel faaet det til, at for Laan under en vis Størrelse var Embedsmanden fuldkommen interesseret i, at de ikke bleve for store, men kom man først op til en vis Størrelse, saa falde Embedsmændenes Interesse bort. Nu have vi stillet Sagen saaledes, at vi troe, at denne Indvending er imødegaaet. Vort Forslag gaaer ud paa en Fordeling mellem Præsten og Lønningsfonden; Lønningsfonden faaer det Meste, men Præsten dog Saameget,

at han er interesseret i, at der anvendes Sparommelighed. Gaae vi ud fra den Betragtning, der er antydet ved Forelæggelsen af Lovden, hvorefter Byrden af de optagne Laan fremtidig skulde falde paa Lønningsfonden, saa indeholder vort Forslag en Lettelse for Lønningsfonden. Sammenligne vi derimod Udkaftets Paragraph, som den er redigeret, med vort Forslag, saa er det vanskeligt at sige, om vi lette Lønningsfonden eller bebyrde den; thi det er ikke let at sige, om den Trediedeel af hele Laanet, som vi lægge paa Embedet, er større eller mindre end den Afdragnings- og Forrentningsforpligtelse, som for hele Laanet ifølge Udkaftet bliver hvilende paa den første Embedsmand, der stiftede det, men vi troe, at Ordningen er heldigere efter vort Forslag.

Jeg gaaer over til S. 5. Denne Paragraph indeholder for det Første en overordentlig vigtig og efter vore Tanker aldeles bifaldelsesværdig Bestemmelse om, at Pensionsvæsenet for Præsternes Vedkommende ordnes aldeles efter de samme Regler som for andre Embedsmænd, og ved Hjælp af Lønningsfonden selv, idet denne overtager og regelmæssig kan fordele, hvad der før hvilede uregelmæssigt paa de enkelte Kald og derfor gjorde, at man ikke gjerne vilde pensionere Præster, fordi man frydede at lægge paa et enkelt Kald en saa særdeles stor temporair Byrde.

Altsaa med Hensyn til denne Bestemmelse have vi slet Intet at bemærke. Vi have foreslaaet en Forandring, som jeg ikke tvivler om træffer, hvad der er tilfjættet, nemlig at de københavnske Geistlige ogsaa skulle gaae ind under Pensionsbestemmelserne. Deraf følger en anden lille ubetydelig Redactionsforandring, som jeg ikke skal opholde mig ved. Ved Siden af Pension for Præsterne er der ogsaa truffet en Bestemmelse om Enkepensioner, der hidtil udrededes af de enkelte Embeder efter en ikke ganske bestemt Norm. Den lovbestemte Regel er, at Enkepensionen faar fastsættes til indtil $\frac{1}{3}$ af Kaldets Indtægt, men ikke, at den skal fastsættes dertil, thi endt jeg troer, at de senere Mars Præxis er gaaet ud paa overalt at fastsætte den dertil. Naturligviis gaaer Udvalget ud fra, at Enkepensionen skal ifølge de almindelige Regler bestemmes efter den Indtægt,